

«МОТОР'РОЛЛА»

була заснована, коли я мав 4 роки (1994). Хлопці з Хмельницького спершу називалися «Piractum Est», але згодом змінили назву, аби відповідати музичному напрямку (мотоцикли плюс рок-н-ролл, а простіше – «Мотор'ролла»). За весь час вони видали чотири альбоми. Останній («Кольорові сни», 2008), до речі, доопрацьовувався у Канаді на студії, де свого часу записувалися Nickelback, SUM 41, Avril Lavigne.

З Сергієм Присяжним (вокаліст гурту) ми спілкувалися у «Docker ABC» перед виступом. Варто зазначити, що їхні концерти – це енергетичний коктейль, що складається з: народного фольклору, ска-панку й пост-гранжу.

Сергію, пригадай коли ти вперше написав пісню?

Знаєш, усіх дітей батьки привчали до декламування віршів на стільцях. Я не став винятком, і завдяки цьому написав першого вірша. Музику став писати набагато пізніше.

Як, зазвичай, народжуються пісні? Це – «інсайт», чи «запланована схема»: от зараз сяду й напишу?

Наші пісні народжуються не за схемою. Це певна ступінь емоційної відвертості, що виливається у творчість, адже написання музики – не робота, і не засіб заробітку.

Чи є в учасників гурту «МОТОР'РОЛЛА» музична освіта?

Ні, у нас лише самоосвіта. Хоча в декотрих є й музична.

Музиканти не в змозі забути свій перший виступ. Зазвичай, це – хвилювання й шалений драйв. Що було у вас?

Якщо я розповім тобі, яким був наш перший виступ, ти скоріше посмієшся, ніж повіриш. Це було у військовому корпусі у 1988 році. В залі було близько сотні людей. Звичайно хвилювалися, але одержали купу вражень.

Музика – хобі, чи все-таки робота?

У кожного з нас є робота, чи власний бізнес, тож музика для нас – це річ, яка допомагає «відійти» від того робочого стану, що формується протягом тижня.

Чи хотів би ти, щоб твої діти стали музикантами?

Це, звичайно, їхній вибір, але якщо захочуть – я не стану перешкоджати.

Конфлікти – звичайне явище серед музикантів. Що особисто ти робиш у таких випадках – шукаєш компроміс чи наполягаєш на своєму?

Для нас конфлікти – це незвичне явище. Сваримося рідко, адже спілкуємося лише під час репетицій та концертів. Та якщо таке трапляється – швидко забуваємо.

Які творчі плани на майбутнє?

Ми не плануємо запису нових пісень, це – коштовна забаганка. Тим паче музикант із цього не одержує ні копійки.

Що саме ти хотів би змінити, повернувшись до свого минулого?

Анічогосінько. Я дивлюся на своїх дітей, дружину, і розумію, що я хочу жити «сьогодні», а не учора. Минуле – це минуле, і крапка.

Богдан Красавцев

ВІДТВОРЦІВ "ШТОПОРА" Push on!

ЯПОНОЖАХ

Увесь світ з відчаєм спостерігав за подіями у Японії, що розгорнулися одинадцятого березня. Ніхто не передбачав, що країну Східного сонця очікує ціла серія катастроф: спершу величезний вир, з якого утворилася десятиметрова хвиля, далі – найсильніший землетрус у країні за останні півсторіччя (8,9 балів із дев'яти). Будівлі, автівки, дороги вмить шезли з водою, а найстрашніше – хвиля дісталася до нафтопереробних заводів, фабрик та атомних електростанцій (п'ять з яких призупинено). Загрозою для навколишнього середовища являє АЕС Фукусіма – після вибуху третього реактору відбувається величезний витік радіації. Тонни води з радіаційним рівнем, перевищеним у тисячу разів потрапили до Світового океану. Уряд країни буде захисний саркофаг, аби уникнути розповсюдженню радіаційних речовин.

Уряд країни повідомив, що збитки складають 300 мільярдів доларів, але це не остаточна цифра. Кількість померлих і зниклих безвісти – понад 30 тисяч людей; приблизно 300 тисяч осіб перебувають в евакуаційних пунктах. Екологічна ситуація країни у вкрай тяжкому стані. Зона відчуження – понад 20 кілометрів. Велика Британія, США, Південна Корея та Австралія допомагають країні матеріально й фізично.

Японський землетрус посідає п'ятий щабель за силою і наслідками з початку ХХ століття. Не лише Японія бореться з наслідками катастрофи. Радіація дісталася до США, Росії, Ісландії, Мексики, Франції, хоч її рівень не загрожує здоров'ю людей.

Скільки часу знадобиться Японії, щоб оговтатися від наслідків катастрофи? Головний економіст «Unicredit» Андреас Піс вважає, що впродовж двох-трьох наступних місяців у Японії буде спостерігатися певне зниження економічної активності, але потім цей ефект компенсується. Провідний економіст «Deka Bank» Ульрих Катер запевняє, що наслідки стихійного лиха не сильно позначаться на динаміці економічного зростання Японії.

Як «штовхало» інші країни?

1906 рік – США, Сан-Франциско. 8 балів; близько трьох тисяч загиблих.
1950 рік – Гімалайський землетрус, що стався у гірській частині Тибету. Його силу порівнюють до енергії вибуху ста тисяч атомних бомб.
1957 рік – Гобі-Алтайський. Така інтенсивність землетрусу (11-12 балів) спостерігалася лише на дні океану.
1960 рік – Чилійський землетрус. За різними оцінками, його сила склала 9,5 балів. Це спричинило десятиметрове цунамі. Загинуло понад шість тисяч людей. Близько тридцяти кілометрів землі за лічені секунди опустилися на два метри.
1976 рік – землетрус у Таншані (Китай). 8 балів; загинуло щонайменше 255 тисяч людей.
2004 рік – землетрус в Індійському океані силою у 9,3 бали, що спричинив цунамі. Загинуло близько 230 тис. людей.
2005 рік – восьмибальний землетрус у Пакистані, через який загинуло 40 тисяч людей.

Ольга Тімова

ЦІНА ЛІВІЙСЬКОГО ПИТАННЯ

Захід завжди прагнув зосередити всю владу у своїх руках. Непереборна жага керувати, що рухала людьми протягом століть наразі втілюється у життя. У сьогоденному демократичному суспільстві, що керується правами та свободами, ми можемо вглядіти міць Заходу – наймогутніші країни диктують власні правила гри, котрих всі інші мають дотримуватися. Будь-які натяки на самостійність присікаються. Згадаємо хоча б Ірак. Коли Саддам Хусейн почав проводити незалежну зовнішню політику, прагнучи стати лідером арабського світу, Сполучені Штати Америки одразу ж спрямували всі свої зусилля на підбурення світової думки проти Іраку. Тоді все завершилось довготривалою війною. Однак є й «свіжіші» приклади: вже декілька місяців ми спостерігаємо за загостренням конфлікту в Африці.

Ані для кого не секрет, що провідні країни завжди мали плани відносно ресурсів африканського континенту, особливо – нафтових покладів. Проте на шляху безкарності стоїть Лівія. Свого часу лідер Лівійської Джамахірії Муаммар Каддафі, підвівши свою країну з колін, кинув виклик Заходу. Він був першим, хто підняв ціни на нафту з 40 центів за барель до 20 доларів, тим самим поклавши край експлуатації нафтовидобувних країн. Але на цьому полковник Каддафі не зупинився.

За декілька місяців до втручання міжнародної коаліції у внутрішні справи суверенної держави (Лівії), Каддафі зробив гучну заяву. Не бажаючи вклонятися двом паперовим ідолам (долару та євро), лівійський лідер запропонував африканському континенту перейти до розрахунків у єдиній валюті – золотих динарах. Така зухвалість полковника викликала хвилю обурення. Пам'ятаючи спробу генерала де Голля повернутися від долара до золота, Північноатлантичний Альянс

зрозумів усю важливість питання. Все ускладнювалося ще й тим, що низка країн підтримала пропозицію Каддафі, а це вже замах на світову банківську систему. Захід не зміг би витримати такого удару. Треба було терміново діяти. Скориставшись зростаючим народним невдоволенням, що пройшло Тунісом, Єгиптом, і дісталось до Лівії, західні країни розпочали «війну» з Каддафі. Ніхто й гадки не мав, що режим полковника витримає бомбардування, замороження банківських рахунків, і спонсорство військ опозиції. Проте лівійський лідер не здається – він продовжує боротьбу з повстанцями, й готується до наземного втручання військ НАТО.

Позачерговий виклик, зроблений Каддафі вказує на те, що Захід поступово слабшає. Хоча їхній вплив ще великий, адже викликає страх у багатьох інших держав стати на захист Лівії – міць уже не та. Виклик кинуте, і невдовзі – решта країн ступить на ту саму стежку, що й Каддафі.

Лівія платить велику ціну за свою демократичність та незалежність від Заходу. Ідеться не лише про гроші, золото, нафту, а й про людей, які гинуть під час озброєних сутичок і бомбардувань. Через неспокій, сотні людей змушені тікати з континенту на кораблях, що потопляють навіть не відійшовши з пристані. Удари з повітря щоразу нищать інфраструктуру. Але Лівія не здається – полковник Каддафі впевнено веде своїх прибічників до перемоги.

Трішки «Вікіпедії»

Лівія одержала незалежність у 1951 році від Італії. Цікаво, що офіційною мовою є арабська, а не італійська, як можна було б припустити. Столицею є місто Тріполі. Офіційною релігією вважається іслам. Площа країни майже два мільйони км². Населення ж мале – всього 6 мільйонів людей. У Лівії найбільший показник розвитку людського потенціалу серед країн африканського континенту. За показниками ВВП на душу населення (9714 \$), Лівія посідає 49 місце.

Софія Падалка

УКРАЇНА: БРЕНД ЧИ НІ?

Україна відома світу завдяки її родючим землям, вигідному територіальному розміщенню та сильному духом народу, який захищав її протягом поколінь. Ми маємо чим пишатися, і це стосується не лише історії...

Література:

Великий Кобзар – Тарас Шевченко, який вірив у те, що «оживе добра слава, слава України».

Видатний каменярь – Іван Франко.

Українська донька Прометея – Леся Українка.

Кінематограф:

Олександр Довженко – один з найвидатніших режисерів світу, чий фільм «Земля» було визнано одним з 12 найкращих фільмів «усіх часів та народів» у 1958 р. на Міжнародному кінофестивалі в Брюсселі.

Спорт:

брати Клички – чемпіони світу у важкій вазі.

Андрій Шевченко – володар «Золотого м'яча» у 2004 році; найкращий бомбардир в історії національної збірної України.

Лілія Подкопаєва – володарка Кубка Європи (1995), олімпійська чемпіонка (Атланта, 1996).

Музика:

Руслана – переможниця конкурсу «Євробачення – 2004».

Наука:

Найпотужніший в світі літак, що не має аналогів у світі – АН-225 «Мрія» (кодове ім'я НАТО – «Cossack»). Вантажопідйомність у 253,8 тонни. Потрапив до книги рекордів Гінеса (2009) як перший літак, що підвіся у повітря з 187 тонами й подолав шлях з Франкфурту (Німеччина) до Єревану (Вірменія).

1 місце у світі за кількістю отриманих дипломів з економічної освіти.

1 місце серед країн СНД за темпами зростання ВВП.

2 місце у світі за обсягами транспортування газу.

2 місце у світі за запасами ртутної руди.

3 місце у світі за кількістю запусків ракетноносіїв.

5 місце у Європі та **21** місце у світі за кількістю населення (46 млн).

6 місце у світі з продажу зброї.

7 місце у списку країн, що направляють своїх миротворців до «гарячих точок».

8 місце у світі та **5** в Європі за кількістю атомних реакторів.

9 місце у світовому виробництві цукру (близько 4 млн т у рік).

11 місце за кількістю грамотного населення.

11 місце у світі та **4** місце в Європі за довжиною залізниць - 22 тис км.

12 місце у світі за кількістю користувачів Інтернету (4,5 млн. чоловік).

21 місце у світі в списку країн, де жінкам найбільш безпечно ставати матір'ю.

29 місце у світовому рейтингу потенціалу міжнародного впливу.

42 місце у світі за площею.

43 місце у світі за рівнем доступу до освіти.

51 місце в рейтингу найбільших економік світу.

51 місце у світі за обсягом золота в золотовалютних резервах - 25,5 тони.

77 місце серед 177 країн світу за рівнем добробуту громадян.

79 місце за рівнем охорони здоров'я.

85 місце у світі за рівнем прибутку громадян.

128 місце у світі за сприятливістю ведення бізнесу (згідно з рейтингом Всесвітнього банку)

Тетяна Ільєнко